

110 ET EOR

List literarne grupe
Osnovne škole „Nada Božić“

Na livu kapljica.

Kisa.

Ali, nije kisa.

To je biserno suno

u sjajnoj latice proljetnog cvijeta.

SLAVO KOJUNDŽIĆ, 8.b

PROLJEĆE

Orli nam govore

da ih

i ljudi toplim zjajem

zauze.

STIVIO BRANKO, 6.a

S U T I N

Slutim topao dan,

pogled što miluje,

Tvoj miris slutim.

Slutim tebe, proljeće.

ČUKOVIĆ DINKA, 7.a

PROLJEĆE

zagrljaj te, proljeće,

njzanosću zjajra.

zagrljaj tvoju nadrinu,

zaronilo boja.

Zagrli sunce...

HALA VIKNA, 8.a

PROLJEĆE PUTUJE

Putuje proljeće

bliznavicama stazama

DAN NAŠE ŠKOLE

Bila si ljepotica, iznikla na zelenoj livadi
jednog sunčanog jutra.

Sada, mada si već stara i ne tako lijepa, za
ovaj maj ponosno ćeš stajati, a dječije glave krasit
će tvoje prozore, njihova vika odjekivat će hodnici-
ma.

Slavit ćemo tvoj i naš dan, školo, zastave
će lepršati, a na našim licima titrat će smiješak
sreće. Dok zajedno s tobom budemo ozareni srećom, sta-
ri jablanovi šumit će tiho, a iza njih lebdjet će sli-
ka djevojke živih crnih očiju, Nade Božić čije ime
nosiš ti, naša voljeno školo.

BRANKA BOROJEVIĆ, 8.a

R O S A

Na listu kapljica.
Kiša.
Ne, nije kiša.
To je biserno zrno
u sjeni latice proljetnog cvijeta.

ZLATA KOLUNDŽIĆ, 8.b

PROLJEĆE

Grli naš svojim
dahom
i ljubi toplim sjajem
sunca.

ŠTIVIĆ BRANKA, 6.a

S L U T I M

Slutim topao dah,
pogled što miluje.
Tvoj miris slutim.
Slutim tebe, proljeće.

ČUKOVIĆ DINKA, 7.c

ZAGRLIH TE, PROLJEĆE

Zagrlih te, proljeće,
nježnošću vjetra.
Zagrlih tvoju modrinu,
šarenilo boja.
Zagrlih sunce . . .

BALTA VESNA, 8.b

PROLJEĆE PUTUJE

Putuje proljeće
Blistavim stazama
rascvjetalih pupova.
Putuje proljeće
vlažnim tragovima
razbijenih kapljica.

BALTA VESNA, 8.b

PROLJEĆE

Proljeće je naširilo svoja šarena krila puna cvijeća i hrli nam u susret. Ono donosi dane pune sreće, igre i radosti. Cvijeće je diglo svoje male šarene glavice i smije se toplome suncu, a ono nas je privilo uz svoje grudi zlatnim i toplim zrakama.

DEŠIĆ JADRANKA, 5.a

L I V A D A

Lijepa je livada u osvit proljetnog jutra okupana sunčevim zlatom. Ono još uvijek pospano žmiri na jedno oko, a sneni cvjetići se bude iz sna i unorno trljaju pospane oči. Svaki cvijet je jedna mala barka koja plovi na zelenim talasima uzljuljane trave, a svaka pčelica jedno malo sunce koje ju grije.

Kad sunce bistro pogleda na oba oka, rosa napušta cvijeće i nestaje na ljestvicama koje idu k suncu.

U podne velika šarena krila nadlijeću cvjetove, a ptičji se glasovi miješaju u sjenkama grmova. Livada, to čarobno šareno more, pomalo se umara od igre sa nestašnim krilima i sunčevim zrakama.

Cvijeće ponizno spušta glavice, a sunce se povlači iz igre i zastiđeno s rumenilom na licu navlači veo od crne čipke. Livada zamire, a cvijeće liježe u zagrljaj noći.

Lijepa je livada u proljeće.

TRNINIĆ MIRTA, 7.a

MOJA PUTOVANJA

Putujem kad se zadnja svjetla gase,
Kad gradom caruje tama.
Putujem daleko, daleko
Putevima svojih snova.

ŽELJKA BRBLIĆ, 8.a

OTIŠAO SI

Otišao si bez riječi
ostavivši za sobom
slutnju u mojim
očima.

BERNVALD DARIJA, 8.b

DJETINJSTVO

Moje je djetinjstvo beskrajno more,
valovi kriju veliku tajnu.
Čuvajući jednu tugu, tračak
radosti, sreću moga djetinjstva.

KRAFT LJILJANA, 7.b

S J E N A

Pala je na nečiji život
ugasila nečije želje
nade i uspomene.

ON

Vidim ga
u sjeni starog hrasta
i učini mi se
stvaran.
Pružim ruku
i osjetim samo
sjenu.

LIKAREVIĆ VESNA, 8.b

S N O V I

Noćas sanjah snove,
čudesne razigrane;
Vidjeh sunčane
livade i pašnjake.
Noćas sanjah
čudesne bajke.

OPAČAK ZDENKA, 8.b

VRATI SE

Vrati se,
nemoj da me ostaviš samu.
Vrati mi prošle dane
izgubljene u proljetnjem
jutru.

OPAČAK ZDENKA, 8.b

S L U T I M

Tama luta nad mirnom
pučinom snova.
Ja slutim, slutim tvoj povratak
i čujem već tvoje korake,
tvoje šaputanje, tvoj glas.
Ja slutim da ćeš doći.

LJILJANA KRAFT, 7.b

S A M O Ć A /

Tužno je biti sam
i gledati očima punih suza
oči
koje zrače od sreće.

LJILJANA KRAFT, 7.b

KRAFT LJILJANA, 7.b

N O Ć A S

Noćas sam pila ljepotu noći
iz pehara od srebrne mjesečine.
Noćas sam vidjela proljeće
na toplim rukama vjetra.
Noćas sam bila sretna.

SILVANA MATIĆ, 7.b

BILI SMO SAMI

Bili smo sami
sasvim sami,
s toplim riječima
punih obećanja.

BERNVALD DARIJA, 8.b

P Č E L I C A

*Raširenih zlađastih krila
slijeće na plavu potočnicu.
Poigrava se s njenim cvjetićima.*

MITIĆ VERICA, V^a

B R E Z A

*Kako je vitka, tanka,
kako je tiha, prozirna
jedna breza
u suncu okupana.
To je rosa pala
po njenim granama.*

IVANDIĆ MIRJANA, VII^b

S A V A

*Teče polako,
tiha i mirna.
U njoj se ogleda
šarena duga.
Teče,
i pozdravlja gradove,
maše suncu
i bijelim oblacima.*

NARANČIĆ DANIJELA, V^b

POVJETARAC

*Nečujno je ušao
u naš grad.
Pokucao na
sva vrata.*

*Provlačio se
kroz nemirne grane
a onda je nestao.*

POPOVIĆ GORDANA, V^a

S A N

*Nečujno je dolepršao
na moje trepavice
i poigravao se s njima.
Kada se umorio
legao mi je na vjedje
i pjevušio tihu pjesmu.*

BEM VESNA, VI^a

PUTOVANJE

*Putuješ, putuješ
daleko u drugu zemlju,
u drugu luku.
Putuješ, putuješ
na kraj svijeta
da novom prijatelju
pružiš ruku.*

BEM VESNA, VI^a

NE VOLI ME

Vidjela sam modro more
njegov pogled.
Prohujao je pokraj mene
kao vjetar.

NEVENKA KOBASLIĆ, 8.a

VIDJELA SAM

Danas sam vidjela
jutro u tvojoj kosi,
svježinu rose u očima,
sunčanu zraku na tvom licu.

SILVANA MATIĆ, 7.b

Z V I J E Z D E

Često čekam kada će se na tamnom nebu pojaviti
zvijezde.

Volim ih gledati kako žmirkaju. Svuda oko mene
je crno i mračno, a na nebu mnogo malih zvjezdica. Ponekad
mi se učini da mi govore. Zovu me. Htjela sam doći među
zvijezde, ali nisam mogla.

Mogu samo gledati zvijezde na tamnom nebu koje
žmirkaju i zovu me.

DINKA ČUKOVIĆ, 7.c

P R O L J E Ć E

Lijepo je proljeće.

I njegov osmijeh,

Proljeće i plavo nebo,

Proljeće i prvi cvjetovi,

Sunce i priroda.

Proljeće je

I ja sam sretna.

ZAJEDNO

Ja i moja tuga - koračamo

zajedno

Ja i moja sreća - tugu slijedimo.

NEVENKA KOBASLIĆ, 8.a

ŽELJKA BRBLIĆ, 8.a

NAJDRAŽA RIJAKA

Suton. Sava. Vijugava i nenirna odlazi u nepoznate
daljine i odnosi najljepše uspomene.

Povjeravam joj svoje želje, otkrivam joj svoje
tajne. Samo pokoji zalutali val čuje moje riječi, pljusne
o kamenu obalu i rasprši se u bezbroj blještavih kapljica.
Ona polako i bezbrižno teče dalje i odnosi sve moje neispunje-
ne sne.

IVANKA KATIĆ, 7.b

T R E N U T ' K

Trenutak. . .

Jedan običan trenutak

Da bi netko bio sretan.

Bio je potreban trenutak

Da budem

Zauvijek sretna.

NEVENKA KOBASLIĆ, 8.a

N O Ć

Tajanstvena crnina svuda oko mene.
Tek gore, daleko, na nebu
Titraju iskrice snene.
Noć

BRBLIĆ ŽELJKA, 8.a

S V I T A N J E

Istok se kupu u rumenilu,
Na zemlji je mir i tišina.
Vjetar se umiri.
Dižu se noćne magle.
Svitanje.

BRBLIĆ ŽELJKA, 8.a

R O S A

Cakle se kapi rose
na ranom jutarnjem suncu
i blistaju kao bistre suze.

ŠTIVIĆ BRANKA, 6.a

O B L A C I

Kako se zovu
bezazleni putnici
što nebom kruže?
Kako se zovu
tmurne prilike
što donose kišu?

BALTA VESNA, 8.b

SUNČEVA ZRAKA

Prozračna i meka,
blistala je, obavijena zlatnom
predom sunca.

ŠTIVIĆ BRANKA, 6.a

N O Ć

Kao sjena polako i tiho
puže u svom plaštu
i obavija grad u tamno klupko
tmine.

ŠTIVIĆ BRANKA, 6.a

ZALAZAK SUNCA

Svileno bijelo sunce treperi iza bijelih oblaka.
Ljuljuška ih dahom sanjive tišine u svojoj zlatnoj kolijevci.
Nebo polako uzima tamnu boju. Iza gustih crnih krošnji,
prastarih hrastova krade se bijeli sumrak. Prva zvijezda
kratko žmirnu i okliznu se preko neba.

A kad se u ljubičasti sumrak otkine posljednji
lovni krik sove, iznemoglo sunce zamagljenih očiju sakri
se iza vrha obližnje planine.

LJETNI PEJZAŽ

Usred žitnog polja - hrast.
Golem div u nepreglednom beskrajnom
moru žita.
U daljini mirišu svježiji otkosi.
Šuma drijema sa žitom.
Iznad brda žerka crvena lopta
tone u noć.

KOLUNDŽIĆ ZLATA, 8.b

GRAOVAC SLOBODAN, 7.b

STIGLO JE PROLJEĆE

Stiglo je proljeće. Osu-
lo se drveće nježnim svilen-
kastim pahuljicama. Zašareni-
le su se puste livade, zapje-
vale ptice proljetnu pjesmu,
zažuborili potoci, zapjevu-
šile stare grbe vrbe. Zele-
na marama prekrila je puste
livade. Sunce je probudilo
usnule ulice.

PEJAKOVIĆ VESNA, 5.c

S P O M E N A R

Imena, samo imena i ništa više.

A onda uspomene i tek tada shvatiš da je svako ime jedan život. Svako ime je jedna davna uspomena i jedno d vno prijateljstvo.

BRANKA NOROJEVIĆ, 8. a

S J E N A

Dodi vjetre! Ukloni sjenu sa moga lica. Spustila se na lice i ne dozvoljava da u mojim očima opet zasja sunce sreće. Položila je svoje hladne prste na usne i čvrsto ih stegnula da se ne nasmiješe. Otjeraj tu tamnu sjenu, tog tiranina moje sreće. I ja bih se htjela igrati, i ja bih htjela juriti s tobom po livadi, ali ne mogu.

DAVORKA DRAGOMANOVIĆ, 7. b

D U G A

Veličanstvena tuga usvom spektaklu boja.

Pojurila sam, željela sam da je prestignem.

Bila sam laka, kao ptica.

Na kraju staze

suze mi teku na obraze,

a na nebu vidim samo blijedu crtu.

BRANKA BOROJEVIĆ, 8.

B R E Z A

Gledao sam, naslonivši čelo na prozor, u park pred svojom kućom.

Pred prozorom stajala je vitka, nježna djevojčica s blagim osmijehom na usnama. Njene oči, crne poput mraka gledale su nekud u daljinu, a divna zlatna kosa bila je rasuta po ramenima. Stojeći tako, ona lagano podiže ruku i polako, gotovo plašljivo kucnu u staklo.

Trgoh se. Umjesto djevojčice pred mojim prozorom stajala je mala, nježna breza lagano se ljuljajući na povjetarcu.

MARIJAN MERKLER, 7. b

GNIJEZDO U ČEMPRESU

Pogled mi luta razredom. Tišina. Kiši. Tmurni, sivi oblaci polako hramaju nebom ostavljajući vlažan trag po staklima. Umorni, plaču hladnim suzama što se slijevaju niz mrki, tamno zeleni čempres.

U svom toplom naručju on čuva jednu tajnu, jednu malo gnijezdo. Sjetih se da je proljeće, da će se uskoro vratiti ptice i da će opet oživjeti to malo, krhko gnijezdo. Iz njegova zagrljaja svake godine nespreno polete ptiči. Svake godine se nešto mijenja, nešto umire ili se rađa, samo ono ostaje uvijek isto i uvijek strpljivo čuva nova jaja i nove nade.

I ove će godine bujati u njemu novi, tek probuđeni život. Svako jutro primat će ga sunce u svoj zlatni zagrljaj, a vjetar nježno ljuljati grane čempresa. Tako je svake godine i sve je u isti mah tako blisko, poznato i tako čudno, novo neshvatljivo.

Odjednom zvuk zvona. Tišina se pretvara u bučnu poplavu vike, dobacivanje, uzvike i ja polako zaboravljam jedno obično gnijezdo u čempresu.

SILVANA MATIĆ, 7.b

MOJ ČUPAVKO

Došao je u moj život još kao sasvim malo štene. Njegova meka i čupava dlaka, vragolaste oči i radoznala njuškica odavali su umiljatost tog malog bića.

Sa mnom je provodio sve tužne i radosne trenutke. Unio je u moje djetinjstvo mnogo radosti i brige. Koliko puta sam ispaštala zbog njegove pseće ludosti. Koliko puta sam ga ukorila. Ipak sam mu sve opraštala. Nisam imala srca i pravog razloga da se zaista naljutim na njega.

A danas... danas ga više nema. Ostao je u mom srcu kao prekrasna uspomena moga djetinjstva.

ŠTIVIĆ BRANKA, 6.a

B R K O

Moj slavni mačak
zove se Brko.
Sve bi na svijetu mačke
zbog Maze istuk'o.

CORDANA MARIČIĆ, 7.c

VOLIM MATEMATIKU

Volim rebuse unutar vitičastih
uglatih i okruglih zagrada.
Hobi su mi jednadžbe,
skrivalice sa slovima i brojkama.
Nepoznanica trčkara
s desne na lijevu stranu
i rješenje doskakuta.
S pokusom skrivalica je riješena.
I Pitagora me zaokuplja,
a funkcije su divota prava.
Moja ljubav je matematika.

ZLATA KOLUNDŽIĆ, 8.b